

[Grathwohl.]

grænsning i Loven, maa man jo holde sig til det fastsatte Beløb.

Det vil blive et meget vanskeligt Arbejde for det Udvalg, som skal behandle disse Laanesager, at udvælge de rette til at nyde godt af Laanene; det bliver ikke noget misundelsesværdigt Arbejde, der vil komme uhyre mange Ansøgninger ind, og det vil efter Laanesummens Størrelse kun kunne blive meget faa, der kan komme i Betragtning. I Henhold til Loven af 1920 om Laan til kriseramte Virksomheder indkom der 228 Andragender til et samlet Beløb af 10 200 000 Kr., men kun 51 blev bevilget til et Beløb af 3 Millioner og nogle Tusinde Kroner. Det ses altsaa stadig, at det, der kan ydes af Staten, ikke paa langt nær kommer paa Højde med den forhaandenværende Trang.

De Foranstaltninger, som her tilsigtes, maa betragtes som en Draabe i Havet; de vil, som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, ikke faa nogen afgørende Betydning, men de kan jo hjælpe de enkelte, som er saa heldige at komme i Betragtning. Disse Laan er kostbare at administrere. I mange Aar har vi haft en lille Bevilling paa 150 000 Kr. aarlig til Anskaffelse af Maskiner og Motorer, og til Administration af dette Beløb maa der paa Finansloven opføres 8 000 Kr. aarlig, hvilket maa siges at være en meget kostbar Administration. Hertil kommer, at der ogsaa paaføres Statskassen Tab ved disse Laan, da jo ikke alle kan tilbagebetale dem eller svare deres Renter.

Det maa haabes, at Regeringen snart vil komme med Forslag om effektive Foranstaltninger til en Løsning af Erhvervs-krisen. Det konservative Parti har ved sit Forslag peget paa, hvilke Veje der bør gaas, og vi haaber, at dette Lovforslag meget snart maa komme til Behandling. Der er Gang paa Gang blevet peget paa, ogsaa af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen under Behandlingen af Lovforslaget om Laanetilskud til Landbruget, at det er den Vej, vi skal, og jeg vil haabe, vi ret snart kommer til at behandle disse Sager, saaledes at de Laan, der her foreslaas, kan blive et Supplement til de Kriseforanstaltninger, som vi forhaabentlig vedtager her i Tinget inden ret længe.

Under Forhandlingen om Landbrugs-laanene udtalte den højtærede Statsminister, at Landbrugskrisen er en Rentabilitets-krise, idet Markedspriserne ikke svarer til Produktionspriserne, og derved er Land-

bruget kommet i Nød. Indenfor Industrien og Haandværket er det en Beskæftigelses-krise, og denne Krise er jo i væsentlig Grad paaført os gennem Udlandets Konkurrence, idet man i Udlandet beskytter sine Erhverv, saaledes at de kan sætte Produktionen op og faa Raad til at eksportere en Overproduktion til os, som ligger ubeskyttede. Paa visse Omraader er det sikkert saaledes, at de Varer, der bydes os fra Udlandet, sælges til Priser, som kun dækker Raavarerne og Arbejdslønnen, medens Omkostningerne ved Produktionen dækkes af den Omsætning, de paagældende Virksomheder har paa Hjemmemarkedet.

Overfor en saadan Konkurrence er det ganske umuligt for vor Industri at hævde sig. Naar vi nu skal give Industrien Støtte, kan det ikke ske ved nogle ganske faa Laan. Vi maa her i Landet faktisk betale for, at andre Lande kan holde Arbejdsløsheden borte, idet disse Lande holder deres Arbejdere beskæftiget ved en kunstig Produktion, hvorved de kan levere os Varer til uhyre lave Priser, medens vi maa lide og bære alle de økonomiske og sociale Byrder, som den store Arbejdsløshed herhjemme paafører os.

Jeg vil derfor naturligvis paa mit Partis Vegne slutte mig til Forslaget om disse Laan, for det er jo godt, selv om det blot er nogle enkelte, der kan blive hjulpet; men jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning hævde, at det er ikke det, der skal til for at skabe bedre økonomiske Kaar herhjemme.

Naar det nu er saaledes, at Landbruget heller ikke faar Dækning for sine Produktionsomkostninger, saaledes som det blev fremhævet under de sidste Forhandlinger om Landbrugslaanene, saa har vel ogsaa dette en vis Indflydelse paa vort økonomiske Liv; det maa faa Indflydelse paa Kreditforholdene, og det skaber i alt Fald Arbejdsløshed blandt Landhaandværkerne, hvad det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ogsaa var inde paa, idet han sagde, at der var Mangel paa Købeevne, og er Landbrugets Købeevne gaaet stærkt ned, fremmer det ligeledes Arbejdsløsheden. Det er ogsaa af den Grund en meget sørgelig Ting, at Landbrugets Produkter ikke bliver saaledes betalt, at Omkostningerne bliver dækket.

Det har forbavset mig at høre ledende Mænd indenfor Landbruget hævde, at Landbruget ikke af den Grund maa sætte Produktionen ned, men tværtimod skal sætte den op. Det kan da ikke være rigtigt, at man skal forøge sin Produktion,